

(Прес.рс)

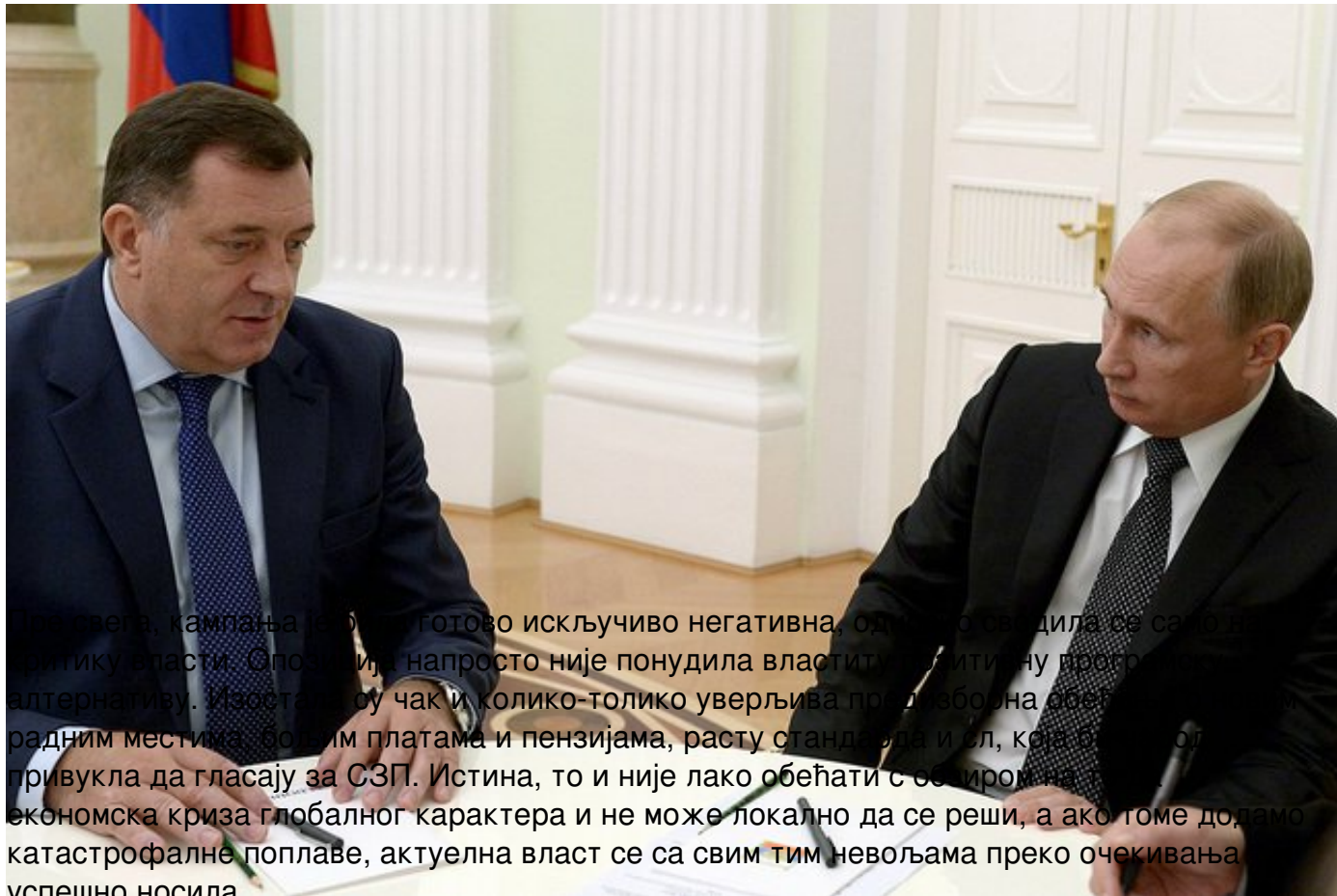

Да ли је исход октобарских избора у Српској одлучен три недеље прџ термина? Иако су и домаће, и иностране сондаже бирачког расположења све од почетка године давале предност странкама и политичарима на власти, у обе конкурентске коалиције процењује се да су председник и премијерка Српске из Москве донели одлучујуће поене. Колико су ономад, на једној страни, јавно ликовали због неизвесног одгађања сусрета Додика и Цвијановићеве са Путином, толико су, на другој, тријумфовали када је, дан касније, председник Русије примио руководиоце РС у свечаном салону Кремља у који иначе улазе државници, а не ентитетски функционери. У међународним односима, такво одступања од строгог државног протокола говори о посебној наклоности домаћина према гостима и представља и политичку поруку за треће адресе, а нема сумње да ће имати и одговарајући одјек у русофилном бирачком корпусу Српске.

Не ради се само о православно-словенским везама и традиционалном савезништву два народа него и о актуелној узајамној подршци. Русија је Српској пружила драгоцену подршку у Савету безбедности УН и Савету за имплементацију мира. Додик је међу првима поздравио референдум на Криму, а Радмановић блокирао санкције БиХ према Русији. А то што је Путин, надомак избора, примио Додика и Цвијановићеву сведочи о руској процени са ким ће у РС сарађивати у наредне четири године. Почетком изборне године однос политичких снага у Српској није изгледао баш тако. Претходна предност владајуће коалиције се постепено топила. Понесена резултатом на локалним изборима 2012. и охрабрена социјално-економским проблемима са којима се рвала власт, опозиција се окомила на њеног лидера не би ли на таласу протеста у Федерацији изнудила ванредне изборе. На тај иницијални неуспех наставила се каснија лоша предизборна стратегија Савеза за промене (СЗП).

Да ли је Додик већ победио?

Пише: Ненад Кецмановић
петак, 26 септембар 2014 09:50

Према свему, кампања је била готово искључиво негативна, одушевљива се само на критику власти. Опозиција напосто није понудила властити политичну програм или алтернативу. Изостаје су чак и колико-толико уверљива предизборна обећања о радним местима, бољим платама и пензијама, расту стандарда и сл, која би могла привући да гласају за СЗП. Истина, то и није лако обећати с обзиром на то да економска криза глобалног карактера и не може локално да се реши, а ако томе додамо катастрофалне поплаве, актуелна власт се са свим тим невољама преко очекивања успешно носила.

Друго, кампања опозиције фокусирана је искључиво на компромитовање првог човека актуелне власти. Рачунало се, вероватно, да су нижи нивои владајуће коалиције већ поражени на локалним изборима пре две године и да је преостало још само да се удари по врху. Грешка је у преурањености и претеривању. Дискредитација Додика на ТВ БН започела је још пре Нове године и то медијским линчем, тако да је сва маневарска муниција прерано потрошена, а публика је с временом презасићена причама да је човек коме су већ два пута масовно дали поверење заправо "ружан, прљав и зао".

Треће, направљена је погрешна калкулација са подршком власти из матице која објективно има велики изборни значај. Почело је са игром на карту, наводно, лоших односа званичног Београда са Додиком, а преко формирања четири до пет филијала СНС-а у Српској, завршило гостовањем потпредседника матичног СНС-а Селаковића на скупштини СДС-а у Бијељини. После тога су сусрети званичника из Бањалуке и Београда постали све чешћи и срдачнији, чак и полуприватни у Андрићграду, а Вучић је изјавио да се неће мешати у изборе у Српској. Ономад, 20 дана уочи избора, прва вест

Да ли је Додик већ победио?

Пише: Ненад Кеџмановић

петак, 26 септембар 2014 09:50

на главном дневнику РТС-а био је сусрет влада Србије и Српске у Београду, а у великом плану премијери Вучић и Џвијановић.

Четврто, преузимање борбе против корупције, коју је сповео тада још вицепремијер Србије, као ударне тачке кампање СЗП-а имало је лош тајминг. Хапшење Мишковића, као метафоре за коруптивне везе између тајкуна и власти, наишло је на одобравање не само у Србији, него и у Српској. Вучићу је то донело велику популарност, али се убрзо испоставило да је немогуће градити капитализам без капиталиста. Мишковић је позван на сусрет водећих приватних бизнисмена са премијером на Копаонику, а следеће виђене на листи код тужиоца - Бека и Костића, власт сада ангажује да воде велика јавна предузећа и спасу националну привреду. Тако је читава прича испухала и у РС.

Пето, кокетирање Савеза за промене са Сарајевом требало је да покаже како Додик намерно затеже и драматизује односе са другим ентитетом да би се представио као заштитник РС. Али, све се засад завршило на томе што је "Сл. Босни" и "Данима" уступљен сумњив материјал о малверзацијама власти у РС, а бошњачки недељници су заузврат дали неограничен простор политичарима опозиције из "мањег ентитета" да на Башчаршији грде свога председника. Наглашавамо "засад", јер озбиљан профит од овог аранжмана опозиција би могла да оствари при тесном исходу избора: СЗП и као, по броју гласова, друга странка могао би да направи већину у коалицији са бошњачким странкама у РС.

Да ли је Додик већ победио?

Пише: Ненад Кецмановић

петак, 26 септембар 2014 09:50

